

Finansudvalget

Sagsnr.
2015 - 2229

Folketingets Finansudvalg har d. 11. marts 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 281 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
1258042

Spørgsmål:

Dato
27-03-2015

"Vil ministeren oplyse antallet af personer med en nettokompensationsgrad over hhv. 80 pct. og 90 pct. i 2001 og 2011?"

Svar:

Nettokompensationsgraden er et udtryk for, hvor meget den disponible indkomst som modtager af en overførselsindkomst udgør i procent af den disponible indkomst som beskæftiget. Den disponible indkomst er det, man har til rådighed til husleje, mad, tøj osv., når skatten er betalt.

Beregningerne tager blandt andet højde for aftrapning af indkomstafhængige ydelser som boligstøtte og økonomisk friplads til børn i daginstitution samt modregning i ægtefælles eller samlevers overførselsindkomst mv.

Beregningerne tager også højde for skønnede udgifter til transport til og fra arbejde samt nettopensionsindbetalinger, dvs. den skønnede værdi af arbejdsgiveradministrerede pensionsindbetalinger og ATP efter skat og modregning i andre ydelser, når de kommer til udbetaling efter overgangen til pension.

De ønskede oplysninger fremgår af tabel 1, der viser, hvor mange personer der skønnes at have en nettokompensationsgrad hhv. over 80 pct. og over 90 pct. i 2001 og 2011.

Det bemærkes, at oplysningerne for 2001 ikke er sammenlignelige med oplysningerne for 2011 som følge af en metodeændring.

Metodeændringen giver bl.a. et bedre skøn for den potentielle timeløn for personer, der står uden for arbejdsmarkedet, fx personer, der har modtaget dagpenge eller kon-tanthjælp i et helt kalenderår.

Det forbedrede skøn for timelønnen medfører, at den potentielle timeløn generelt stiger. Metodeændringen bidrager således til, at antallet af personer med nettokompensationsgrader over hhv. 80 pct. og 90 pct. falder. I tabel 1 er der medtaget tal for 2009, der belyser betydningen af metodeændringen.

For en nærmere belysning af den nuværende metode til at skønne over timelønnen henvises til besvarelse af *FIU nr. 79. (alm. del), 2013-14.*

Tabel 1**Nettokompensationsgrader i 2001, 2009 og 2011**

	Nettokompensationsgrad				
	Gnsn.	> 80 pct.	> 90 pct.	> 80 pct.	> 90 pct.
	Pct.	----- 1.000 pers. -----	-----	----- Andel, pct. -----	-----
2001	64,5	573	215	23,0	8,6
2009 (gl. metode)	60,2	346	103	14,4	4,3
2009 (ny metode)	59,4	310	94	12,9	3,9
2011	60,1	336	101	14,5	4,4

Anm.: Beregningerne er foretaget på registerdata for hhv. 2001, 2005 (2009) og 2011 og gældende regler i de pågældende år. For så vidt angår beregningerne vedrørende 2009 på registerdata for 2005, er der foretaget en fremskrivning til pris- og lønniveauet i 2009. Tallene for 2001 og 2011 er ikke sammenlignelige som følge af metodeændringen, der vedrører beregninger for 2009 og frem. For en nærmere beskrivelse af metodeændringen henvises til *Foldspang og Andersen (2010), En panelmodel for timeløn i Danmark: Ny metode til imputering af sygegydelser i Finansministeriets forskelsbeløbsmodel, Finansministeriet arbejdsrapport nr. 22.*

Kilde: Egne beregninger på lovmodellen.

Personer med en nettokompensationsgrad på mere end 80 pct. eller mere end 90 pct. kan siges at have en relativt svag økonomisk tilskyndelse til at være i beskæftigelse sammenlignet med andre.

Her skal man dog være opmærksom på, at nettokompensationsgraden ikke siger noget om, hvor meget mindre man får til rådighed i kroner og øre ved at gå fra beskæftigelse til overførselsindkomst. Det vil i sagens natur afhænge af, hvor stor indkomsten er som beskæftiget.

Man skal også være opmærksom på, at andre forhold end økonomiske incitamenter vil spille en rolle for, om en person er i beskæftigelse eller ej. Det gælder blandt andet rådighedsforpligtelsen i dagpenge- og kontanthjælpssystemet.

Samtidig vil tilfredsstillelsen ved at bidrage aktivt på arbejdsmarkedet, fællesskabet med arbejdskolleger og betydningen af at kunne forsørge sig selv og sin familie spille en vigtig rolle for mange mennesker. Det at være i arbejde kan også i sig selv bane vejen for et bedre lønnet job med tiden – og dermed en stærkere økonomisk tilskyndelse til i det hele taget at være i beskæftigelse.

Med venlig hilsen
Morten Østergaard